

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 131/18
V Lucemburku dne 13. září 2018

Rozsudek ve věci C-369/17
Shajin Ahmed v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Osobu nelze vyloučit z nároku na doplňkovou ochranu, pokud se považuje za osobu, která „se [dopustila] vážného zločinu“, pouze na základě trestu, který lze uložit podle práva dotyčného členského státu

Příslušný vnitrostátní orgán nebo soud, který rozhoduje o žádosti o doplňkovou ochranu, musí posoudit závažnost trestného činu na základě úplného přezkoumání všech okolností daného jednotlivého případu.

V roce 2000 získal afghánský státní příslušník pan Shajin Ahmed v Maďarsku postavení uprchlíka z důvodu pronásledování v zemi svého původu. V rámci trestního řízení, které bylo proti S. Ahmedovi později v Maďarsku zahájeno, požádal, aby byl afghánský konzulát plně informován o jeho osudu. Maďarské orgány dospěly na základě žádosti S. Ahmeda o ochranu, se kterou se dobrovolně obrátil na zemi svého původu, k závěru, že nebezpečí pronásledování pominulo, a odejmul S. Ahmedovi v roce 2014 postavení uprchlíka.

V roce 2016 maďarské orgány v rámci nového správního řízení¹ zamítly žádost S. Ahmeda, pokud jde o postavení uprchlíka i status doplňkové ochrany, přičemž konstatovaly existenci překážky navrácení. Doplňkovou ochranu konkrétně nebylo možné S. Ahmedovi poskytnout, jelikož existoval důvod pro vyloučení ve smyslu maďarského zákona o azylu, kterým se provádí unijní směrnice o uprchlících², a to spáchání „vážného zločinu“, za nějž se podle maďarského práva ukládá trest odnětí svobody na dobu pěti a více let.

Shajin Ahmed zpochybnil zamítavé rozhodnutí před maďarskými soudy a tvrdil, že vnitrostátní právní úprava zbavuje jakékoli posuzovací pravomoci správní orgány odpovědné za vyřízení jeho žádosti, jakož i soudy odpovědné za přezkoumání legality správních rozhodnutí a že výraz „se dopustili vážného zločinu“, jenž používá směrnice³, zahrnuje povinnost posoudit všechny okolnosti daného jednotlivého případu.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správní a pracovněprávní soud v Budapešti, Maďarsko), jemuž byl spor předložen, žádá Soudní dvůr o výklad tohoto výrazu jakožto důvodu pro vyloučení z nároku na doplňkovou ochranu. Tento soud si zejména klade otázku, zda závažnost trestného činu může být určena pouze na základě trestu, který lze za daný trestný čin uložit podle právních předpisů dotyčného členského státu.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve uvádí, že ze směrnice vyplývá, že unijní normotvůrce hodlal vytvořit jednotný status osob, jimž byla poskytnuta mezinárodní ochrana, a že pokud jde o důvody pro vyloučení, vycházel z pravidel platných pro uprchlíky, aby je v co největším možném rozsahu rozšířil na osoby, jež mají nárok na status doplňkové ochrany.

¹ Shajin Ahmed poté, co mu bylo odňato postavení uprchlíka, předložil novou žádost o přiznání postavení uprchlíka a statusu doplňkové ochrany. Následně napadl zamítavé rozhodnutí před maďarskými soudy, které této žalobě vyhověly a uložily příslušným vnitrostátním orgánům zahájit nové správní řízení.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

³ Článek 17 odst. 1 písm. b) směrnice (důvody pro vyloučení ze statusu doplňkové ochrany).

Soudní dvůr dále připomíná svou judikaturu⁴, podle které každému rozhodnutí o vyloučení osoby z postavení uprchlíka musí předcházet úplné přezkoumání všech okolností jejího individuálního případu a nemůže být přijato automaticky. Takový požadavek je třeba přenést na rozhodnutí o vyloučení z doplňkové ochrany.

Za těchto podmínek má Soudní dvůr za to, že i když je kritérium trestu, který lze uložit podle vnitrostátního trestního práva zvláště důležité pro posouzení závažnosti trestného činu, který odůvodňuje vyloučení z doplňkové ochrany, příslušný orgán dotyčného členského státu může použít tento důvod pro vyloučení teprve poté, co pro každý jednotlivý případ provede posouzení jemu známých konkrétních skutečností za účelem určení, zda existují závažné důvody se domnívat, že činy spáchané dotyčným, který jinak splňuje kritéria pro získání požadovaného statusu, spadají pod tento důvod pro vyloučení.

Za těchto okolností Soudní dvůr dochází k závěru, že **unijní právo brání právní úpravě členského státu, podle které se žadatel o doplňkovou ochranu považuje za osobu, která „se [dopustila] vážného zločinu“, což jej může vyloučit z nároku na takovou ochranu, pouze na základě trestu, který lze za daný trestný čin uložit podle vnitrostátního práva.** Příslušnému vnitrostátnímu orgánu nebo soudu, který rozhoduje o žádosti o doplňkovou ochranu, přísluší **posoudit závažnost dotčeného trestného činu na základě úplného přezkoumání všech okolností daného jednotlivého případu.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010, B a D (spojené věci [C-57/09](#) a [C-101/09](#); viz také TZ [č. 111/10](#)).